

Reportatge

El mèdium de la Terra

Albert Vidal va presentar divendres a Roda de Ter el seu nou espectacle de cants tel·lúrics

RAMÓN VENDRELL BARCELONA

El públic es va posar tens en el segon cant tel·lúric de l'espectacle *El despertar de la serp*. I amb tota la raó del món. Albert Vidal va baixar de l'escenari i va començar a deambular entre tota la concurrència. L'artista emetia una salmòdia gutural mentre sortejava somnàmbul les cadires. La sort ja havia estat tirada. A algú li havia de tocar la loteria. I així va ser. El performer es va abraçar com una ploradora a un senyor i li va regalar una de les seves lletanies místiques. Tibat es va quedar l'espectador. Fins i tot petrificat. La resta de la parròquia va respirar per fi. La vedella que formava part del número va mugir a la llunyania.

Albert Vidal va escollir la sala Bac Art, a Roda de Ter, per presentar divendres a la nit l'acció *El despertar de la serp*. Les primeres files eren un chill out en tota regla. No hi faltava

►► El faquir Kirma (esquerra) i Albert Vidal, divendres passat a Roda de Ter.

MARC VILA

de res. Estores. Coixins. Encensers. Espelmes. Torxes. Amb els assistents ja una mica lílís a causa de la inhalació de fums, va iniciar Vidal el primer dels tres cants tel·lúrics que componien l'espectacle. Es titulava *Monòleg de la serp enterrada*. En la pantalla s'hi succeïen les imatges de rius de lava. Sabo Namar creava amb el sintetitzador un paisatge d'ambient còsmic. Jordi Rayo hi aportava ressonàncies primordials amb les seves percussions tibetanes.

Vidal, per la seva part, entonava sobre un podi els seus mesmèrics mantres tel·lúrics. Els seus moviments estaven a meitat de camí entre el ball del robot de la música electro i els rituals del kung-fu. El fa-

Contacte directe

EL 'PERFORMER' VA ABRAÇAR UN SENYOR I LI VA CANTAR UNA LLETANIA MÍSTICA

Conductor d'energia

«L'ENERGIA TEL·LÚRICA HA PASSAT PEL MEU COS», VA DECLARAR L'ARTISTA

quir Kirma va agafar el relleu per empassar i escopir foc sense socarriar-se la barba. Tot seguit, va començar Vidal amb el segon cant tel·lúric, *Omnipotent abandó*. Va ser llavors quan l'artista va abandonar el seu altar per sembrar l'aprensió entre els assistents. Que no em toqui a mi, resava la platea en ple. La silenciosa pregària col·lectiva, però, no va causar interferències en les abissals pregàries de Vidal.

UNA PITÓ ENTRE EL PÚBLIC

Cant d'amor de la serp a la flor del nenúfar va ser l'últim acte del xou. L'empassafoc Kirma gairebé va obligar una serp pitó que Déu n'hi do a

reptar per una rampa fins al pati de butaques. Vidal, ara vestit de tàrtar, seguia amb el que ell ha anomenat «cante jondo del Pirineu». Amb la serp convertida en joguina del públic va acabar una vetllada especial. Pel cap baix. Encara que els qui van voler prolongar la nit ho van poder fer amb la narcòtica sessió d'ambient del discjòquei Ritxi Diéguez.

Una vegada al camerino, Vidal va qualificar de «miracle» l'experiència. «Aquesta nit no he sigut un actor, sinó un simple mèdium de la Terra. L'energia tel·lúrica ha passat a través meu», va confessar l'artista. Vidal considera que ha creat un llenguatge musical nou de cap a peus. ■